

Poór István

LESÜLLYEDT KULTÚRJAVAK

egy szaros kis kárpátaljai faluban
töltöttem a gyerekkorom
a kilencvenes évek első felében
egyedül a semic adott ki magyarul
szuperhős képregényeket
válogatásokat olyan marvel sorozatokból
mint a pókember vagy az x-men
hat-hét hasonló korú sráccal hálózatot alkottunk
kicszeréltük egymás közt a képregényeinket
újra és újra kiolvastuk őket
indigós papírral lemásoltuk a jobb rajzokat
mikor meglátom a hulkot
egy proteinhúsár vádlijára tetoválva
vagy hogy egy fényes hajú páva
egy 60-as évekbeli klasszikus képregény
borítóját ábrázoló pólóban feszít
kibaszottul felmegy bennem a pumpa
mert úgy érzem hogy arra érdemtelenek
kisajátították a szubkulturális jegyeimet

PANDORA

2001. március 23-án
még nagyon távolinak tűnt
a nyár végén a tizenegyedik
születésnapom teljesen rá voltam
kattanva a linkin park legelső
albumára reméltem hogy
külföldről a rokonok
küldenek majd egy

együtteses pólót
éjjel nem tudtam elaludni
kisurrantam a kertbe pisilni
közben az éjszakai égboltot
kémleltem láttam egy
hullócsillagot
gyorsan azt kívántam hogy
menő filmrendező váljék
belőlem nagykoromra
visszafeküdtem az ágyba
lehunytt pilláim mögött
színes képek cikáztak
aludtam mint akit fejbeverték
a hullócsillag a *mir* űrállomás
szennyvíztisztító reciklátorának
kettes számú derítő tartálya volt

Homo Deus sorozat (200 x 150 cm)